

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. София, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **451** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 АПК, вр. чл.156-161 ДОПК, вр. чл.4, ал.1 и чл.96 ЗМДТ.

Образувано е по жалба на “Сити Дженерал-1” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.12, представлявано от управителя Я. Д. К. срещу Ревизионен акт (РА) № СФР18-РД77-55 от 18.06.2018г., издаден от Е. К., началник на отдел “Ревизионен контрол” и от М. Б. С., главен инспектор, ръководител на ревизията, изменен с Решение № СОА18-РД28-40/ 07.12.2018 г. на Кмета на Столична община, в частта за разликата над установени задължения в общ размер от 71 915.88 лева, както следва: данък недвижими имоти (ДНИ) за главницата над 9 929.66 лева и дължимата лихва над 2 683.06 лева и такса битови отпадъци (ТБО) за главницата над 43 769.78 лева и дължимата лихва над 15 533.38 лева, до общия установен размер на задълженията, а именно 182 963, 68 лв., в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) до размера на 22 648, 41 лв., ведно със съответните лихви в размер на 7 124, 31 лв., както и за таксата за битови отпадъци (ТБО) до размера на 112 277, 41 лв., ведно със съответните лихви до размера на 4 913, 54 лв.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на РА поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Счита за неправилно определен размерът на ДНИ и ТБО за всички периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. и за всички имоти, собственост на дружеството. Оспорва направеното от общинските органи увеличение на отчетната стойност на имотите, както и неразграничаване на имотите на жилищни и нежилищни. Поддържа, че под

новопостроена сграда по смисъла на чл.15, ал.1 ЗМДТ следва да се има предвид въведен в експлоатация обект съгласно чл.177 ЗУТ, от който момент не се дължи ДНИ за земята, а за отделните, завършени обекти в сградата. Сочи, че за част от обектите е подал декларация по чл.27 от Наредбата на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО (НОАМТЦУПСО), поради което следва да бъде освободен от задължението за ТБО. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, след като по касационна жалба на кмета на Столична община с Решение № 279 от 11.01.2021 г. по адм.д.№ 7214/2020 г. на ВАС, е отменено решение № 2246 от 27.04.2020 г. адм.д.№ 1774/2019 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. С отмененото решение АССГ е отменил установените задължения за ДНИ и ТБО за сумата над 71 915.88 лева (до пълния обжалван размер на задълженията от 182 963.68 лева), както следва: данък недвижими имоти (ДНИ) за главницата над 9 929.66 лева и дължимата лихва над 2 683.06. лева и такса битови отпадъци (ТБО) за главницата над 43 769.78 лева и дължимата лихва над 15 533.38 лева.

При липса на подадена от “Сити Дженерал-1” ЕООД касационна жалба срещу Решение № 2246 от 27.04.2020 г. на АССГ РА е влязъл в сила за установени задължения за ДНИ и ТБО (главница и лихви) за сумата от 71 915.88 лв.

Указанията на касационната инстанция касаят установяване на компетентността на възложителя на ревизията предвид чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК и липсата на доказателства, че директорът на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община, е ръководителят на звеното за местни приходи при СО, който съгласно чл. 4, ал. 5 ЗМДТ упражнява правомощията на териториален директор на НАП.

Касационната инстанция е намерила допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 202 ГПК при преценката на съдебно - техническата експертиза, относимо към основата за определяне задълженията за ДНИ и ТБО на следните недвижими имоти: 1. земя и сграда (ид.ч. от правото на собственост от дворно място, съставляващо имот пл. № 5, с площ от 525 кв.м. и партерен етаж от къща с РЗП 80 кв.м.), находящи се в [населено място], район „О.“, [улица] 2. шест броя ателиета, находящи се в [населено място], район „Т.“,[жк], бл. 110. ВАС е приел, че правният спор относно предназначението на тези имоти - нежилищни имоти или жилищни имоти, неправилно е решен посредством заключение на СТЕ.

Според ВАС допуснатото нарушение е съществено, тъй като пречатства преценката за приложението на материалния закон - чл. 21, ал. 1 ЗМДТ, чл. 26, ал.1 и чл. 27, ал.1 от НОАМТЦУСО и определянето на ДНИ и ТБО върху отчетната стойност на имотите, съответно върху данъчната им оценка по приложение № 2 на ЗМДТ. От друга страна, предназначението на имотите - жилищни или нежилищни е релевантно за валидността на ревизионния акт в тази част, тъй като в обхвата на процесната ревизия са включени ДНИ и ТБО за периода 2012 г. -2016 г. само за нежилищните имоти

съгласно заповедите за възлагане на ревизията от 13.02.2017 г. и от 12.05.2017 г.

Относно имота на [улица], район „Л.“, касационната инстанция е намерила, че АССГ правилно е приел, че отчетната му стойност в ревизионния акт е определена незаконосъобразно, тъй като обосновано при определянето ѝ е съобразено премахването на съществуващата в него сграда през 2015 г.

Относно имотите в район „Т.“, [улица] указанията касаят: изясняване компетентността на органа по приходите и установяване размера на лихвите.

За доказване компетентността на възложителя на ревизията, при новото разглеждане на делото ответникът представя Решение № 360 от 11.06.2015 г. на СОС за допълване на Решение № 201 по Протокол № 80 от 23.04.2015 г. Според Решение № 360 от 11.06.2015 г. започналите и неприключили производства по установяване, обезпечаване и събиране на местни данъци и такси по ЗМДТ се довършват от служители на общинската администрация, имащи правата и задълженията на органи по приходите при дирекция „ОП“ и дирекция „Ревизии и събиране на вземания“. Според т.П.2.2 от същото решение на СОС компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, вр. чл.4, ал.5 ЗМДТ, е директорът на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“.

Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) рег. № СФР17-РД01-14/13.02.2017 г. и Заповед за удължаване на срока на ревизията № СФР17-РД-01-21/12.05.2017 г. са издадени от П. Д. И. — на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столичната община. С разпореждане СФР17-ВК66-94/10.02.2017 г. на директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ на П. Д. И. е възложена компетентност по възлагане на ревизии и проверки по ЗМДТ, с което съдът приема, че същата е компетентен орган по възлагане по смисъла на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК.

Обстоятелството, че обект на ревизията са единствено нежилищни недвижими имоти, притежавани от дружеството, не е спорно по делото.

В изпълнение на издадената ЗВР е изготвен Ревизионен доклад с рег. № СФР18ТД26-167/30.04.2018 г. от определения със ЗВР ревизионен екип М. Б. С. и Е. А. Й..

В законовия срок на чл. 117, ал.5 от ДОПК е направено писмено възражение от ревизираното лице срещу РД рег. № С. 18-ТД26-187/18.05.2018 г., подробно разгледано в РА на стр. 1-3. от ревизиращите и отхвърлено като неоснователно по подробно изложени в РА съображения.

На основание чл.119, ал.2 от ДОПК е издаден РА № СФР18-РД77-55/18.06.2018г., с който по отношение на дружеството – жалбоподател “СИТИ ДЖЕНЕРАЛ-1” ЕООД за периода 01.01.2012г. – 31.12.2016г. са установени задължения в общ размер от 228 986, 56 лв., в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 27 931, 96 лв. и лихви – 9 085, 87 лв. и ТБО в размер на 140 456, 21 лв. и лихви – 51 512, 52 лв.

С Решение № СФР18-ВК66-43 от 17.01.2018 г. на директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ на основание чл.7, ал.3 ДОПК възложеното на “Сити Джeneral-1” ЕООД ревизионно производство е иззето от П. Д. И., поради преназначаването ѝ на друга длъжност, и нейните правомощия са възложени на Е. К. К.. Преназначаването на П. Д. И. на друга длъжност представлява невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, водеща до отпадане на компетентността по смисъла на чл.7, ал.3, предл.посл. ДОПК.

Предвид изложеното и представените при новото разглеждане на делото писмени

доказателства съдът приема, че РА е издаден от компетентни органи по приходите. Според установяванията на органите по приходите в РА дружеството е титуляр на вещно право на собственост върху нежилищни недвижими имоти:

- сгради и УПИ, намиращи се в [населено място], район “О.”, [улица], местност ГГЦ, Зона-Г-14, кв.519, УПИ № IV-4,5;
- земя и сграда, район “Л.”, [улица];
- сграда и земя, район “Л.”, [улица];
- Медицински център и П.М № 10, район “Л.”, [улица]; УПИ XXVI- 482;
- земя, район “Л.”, [улица] – УПИ XXIV-478, 481
- стоматологични кабинети и складове, район “Л.”, [улица]
- УПИ XXIV- 478, 481 – склад и П.М, район “С./ Т.”, м. М. ливади – И.
- УПИ I-4071 484 –земя, район “С./ Т.”, м. М. ливади – И.
- УПИ VII-1010 – земя, район “С./ Т.”, м. М. ливади – И. – блок 110
- ателиета и офис, район “С./ Т.”, м. М. ливади – И., [улица]
- гаражи, район “С./ Т.”, м. М. ливади – И. – [улица] - гаражи, складове, офиси и ПМ,
- район “С./ Т.”, [улица] – офиси, тераси, магазини, паркоместа и земя.

В хода на ревизията органите по приходите са прегледали и анализирали счетоводни документи и подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ и са ги съпоставили с информацията в имотните и данъчните регистри на Столична община. Задълженията за ДНИ и ТБО са изчислени и описани в ревизионния доклад /РД/ за всеки имот по отделно, но не за всички имоти са установени задължения, различни от декларираните от дружеството. За имотите, за които ревизиращият екип не констатира несъответствие между данните, подадени в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ и счетоводната документация, в РД са определени задължения, идентични с тези по данъчната сметка на дружеството.

Предвид установено разминаване между декларираните и счетоводните данни, с издадения ревизионен акт ревизиращите са определили основата за облагане с ДНИ съобразно отчетната стойност, по която е заведен съответният имот в материалната счетоводна сметка от група 20, съдържаща се в предоставени от дружеството счетоводни оборотни ведомости, по години. Съобразена е легалната дефиниция дадена в разпоредбата на § 1. т. 17 на ЗМДТ, а именно, че „Отчетната стойност е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане“.

Съгласно действащата норма на чл.21, ал.1 от ЗМДТ в сила за ревизираните периоди: 01.01.2012-31.12.2016 г., установеният с акта размер на задължението за ДНИ е определен след извършена съпоставка коя е по-високата база между отчетната стойност на имота и размера на неговата данъчна оценка, определена съгласно приложение № 2. Последната е изчислена въз основа на данните, декларирани от декларатора като характеристики на имота с подадена от него данъчна декларация по реда на чл.14 от ЗМДТ.

Задълженията по РА са определени за имотите, за които е установена разлика между данните от декларациите по чл. 14 от ЗМДТ и фактите установени в хода на ревизията, които са спорни в настоящето производство, а именно:

1. [улица], местност ГГЦ, Зона Г- 14, кв.519, УПИ №1 V -4,5; земя и сграда;
2. район „Л.“, [улица], УПИ X.-482, кв.229;

3. район "Т.", [жк], бл.110 – 6 броя ателиета и

4. район „Т.“, [улица] – два броя офиси, магазин и две паркоместа.

РА е връчен на адресата си на 04.07.2018 г., оспорен е по административен ред с жалба с рег. № СФР18-ТД26-267/19.07.2018г. по описа на СО, като с Решение № СОА18-РД28-40/012018г. на кмета на Столична община е изменен размера на определените с РА задължения, като общия установен размер на дължимата сума за довносяне е намален до размера на 182 963, 68 лв., в т.ч. за ДНИ до размера на 22 648, 41 лв., ведно със съответните лихви в размер на 7 124, 31 лв., както и за ТБО до размера на 112 277, 41 лв., ведно със съответните лихви до размера на 4 913, 54 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.1 ДОПК съдът констатира, че РА е издаден от компетентни органи по приходите - служители на общинската администрация, заемащи длъжности, определени в издадената от кмета на Столична [община] № СОА16- РД-09-718/07.04.2016 г., респ. натоварени с властнически правомощия по установяване на местни данъци и такса за битови отпадъци. Актът е издаден и в предписаната от закона форма с посочване на фактическите и правни основания за неговото издаване и без допуснати съществени процесуални нарушения. Спорът между страните е правен относно предназначението на процесните имоти, респ. размера на дължимите ДНИ и ТБО за тях. В този смисъл са дадените от ВАС указания в Решение № 279 от 11.01.2021 г. по адм.д.№ 7214/2020 г.

Приходните органи са дали вяра на обстоятелствата, декларирани от дружеството в декларации по чл.14 ЗМДТ. Посочили са, че анализът на приложимите разпоредби от ЗМДТ и от НОАМТЦУПСО предполага вярно и точно отразяване на всички обстоятелства, посочени в декларацията, включително и по отношение на стойността и вида на имота, което задължение за вярно и точно отразяване на посочените в декларацията обстоятелства несъмнено принадлежи на лицето, което я подава.

Данъчната декларация има обвързващо за подалия я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва. Именно декларираното в нея става достоверно за органа по приходите, който не е задължен да извършва проверка за верността на декларираните с декларация данни преди да пристъпи към определяне на облагаемата основа и размера на данъка. Обратното би обезсмислило значението на декларирането и на механизма на данъчно облагане чрез деклариране. Законодателят е възложил на самото задължено лице да посочи лично какви точно са релевантните факти за данъчното му облагане. Действително, органът има право да не приеме за верни декларираните обстоятелства, но тогава негова е доказателствената тежест за установяването на неверността им. В този смисъл е Решение № 5139 от 29.04.2020 г. по адм. д. № 1161/2020 г., I отд. на ВАС.

При оспорване на установените публични общински вземания е допустима проверка на верността на декларираните от задълженото лице данни. Противното би обезсмислило съдебният контрол за законосъобразност. В идентичен смисъл е чл.28 от НОАМТЦУПСО - когато се установи, че декларираните по този раздел обстоятелства не отговарят на действителните, таксата се определя съобразно последните, отразени в констативен протокол, съставен от упълномощени от кмета на Столична община лица. Липсата на съставен констативен протокол не следва да препятства установяване на действителното фактическо положение, което за целите

на съдебния процес се постига с всички допустими доказателствени средства. По изложените съображения съдът не споделя доводите на ответника в писмената му защита относно основополагащото значение на декларираните от лицето по реда на чл.14 ЗМДТ данни, вкл. относно предназначението и начина на ползване на спорните имоти.

По аргумент от разпоредбите на чл.21, ал.1 ЗМДТ, чл.26 и чл.27 от НОАМТЦУПСО за целите на данъчното облагане законодателят разграничава жилищни и нежилищни имоти на предприятията, без специалният закон (ЗМДТ) да дава легална дефиниция на тези понятия. В Приложение № 2 на ЗМДТ „Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти“ са уредени различни начини на изчисления за „жилищни“ и „нежилищни“ обекти, като неизчерпателно сред последните са посочени: гаражи, складове, обори, хамбари, навеси. В Таблица № 6 на Приложение № 2 на ЗМДТ са разграничени нежилищните обекти от апартаментите.

Съгласно пар.1, т.2 от ДР на ЗМДТ "Основно жилище" е имотът, който служи за задоволяване на жилищните нужди на гражданина и членовете на неговото семейство през преобладаващата част от годината. За дефиниране на други релевантни понятия ДР на ЗМДТ препращат към други специални закони, поради което за определяне на имотите като жилищни/нежилищни съдът намира за приложим Закона за устройство на територията (ЗУТ) и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове.

Съгласно пар.5, т. 30 от ДР на ЗУТ "Жилище" е съвкупност от помещения, покрити и/или открити пространства, обединени функционално и пространствено в едно цяло за задоволяване на жилищни нужди. "Жилищна сграда" е сграда, *предназначена за постоянно обитаване*, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ (т.29 от пар.5 на ДР на ЗУТ). Едва с измененията и допълненията на т.29 и т.29а от Д.в. бр. 16 от 2021 г. при определяне на "Жилищна сграда" и на "Сграда със смесено предназначение" като нежилищна сграда е посочено, че при определяне предназначението на сградата ателиетата се считат за жилища. Последната разпоредба е неприложима за процесните ревизирувани периоди 2012 г. – 2016 г.

Съгласно чл.8 ЗУТ конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план. По силата на чл.37, ал.1-3 ЗУТ сградите на основното застрояване се изграждат съобразно *предназначението* на урегулираните поземлени имоти, определено в подробен устройствен план (ПУП). Сградите на основното застрояване *по предназначение* са жилищни, производствени, курортни, вилни, обществено-обслужващи и други, както и *сгради със смесено предназначение*. В сградите със смесено предназначение помещенията и *обектите за нежилищни нужди*, свързани с масов достъп на външни лица, се разполагат под жилищните обекти.

Разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗУТ разграничава жилищата от ателиетата - в надземните етажи на жилищна сграда *освен жилища* могат да се изграждат и ателиета и кабинети за индивидуална творческа. В съществуваща жилищна сграда с режим на етажна собственост се допуска преустройство и промяна на предназначението на жилищно помещение или на самостоятелно жилище в кабинет за здравни нужди, за офис или *за ателие за индивидуална творческа дейност* (чл.38, ал.3 ЗУТ). Самостоятелни *обекти за нежилищни нужди*, изградени в заварена сграда, могат да се преустройват и да променят предназначението си по общия ред, без да се изисква съгласието на

собствениците в етажната собственост (чл.38, ал.5 ЗУТ). Не се изисква съгласието на собствениците в етажната собственост при възстановяване жилищното предназначение на вече преустроени самостоятелни помещения и обекти за нежилищни нужди, изградени в заварена жилищна сграда (чл.38, ал.6 ЗУТ).

Съвместното тълкуване на легалните определения по пар.1, т.2 от ДР на ЗМДТ и пар.5 от ДР на ЗУТ навежда на извод, че при определяне на даден обект за „жилище“ основополагащо е неговото предназначение – за задоволяване на жилищни нужди. Извън тях остават обектите за нежилищни нужди. За целите на данъчното облагане при ревизия релевантни са действителните, фактически обстоятелства относно обектите, като декларираното по реда на чл.14 ЗМДТ предназначение на имота не е обвързващо. Хипотетичната възможност ателиетата да се ползват за жилищни нужди е ирелевантна за облагането, което следва да се извърши при съобразяване на визираните норми на ЗУТ и приетите въз основа на него подзаконовни нормативни актове.

Доколкото се касае за спазване на строителни норми, за които съдът не разполага със специални технически знания по смисъла на чл.195 ГПК, съдът кредитира приета по делото допълнителна СТЕ от 07.12.2021 г. Според нея, за да бъде квалифициран даден имот като „жилище“ по смисъла на § 5, т. 30 от ДР на ЗУТ, той следва да отговаря на изискванията на чл. 108 - 117 от Наредба № 7/22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони във вр.чл. 40, ал. 1 от ЗУТ. Съдът кредитира крайния извод на допълнителната СТЕ, че според съдържанието на представени от жалбоподателя документи за собственост и одобрен инвестиционен проект за жилищната сграда в [населено място],[жк], ул. Ш. Ш.“ №3, [жилищен адрес] притежаваните от „Сити Дженерал-1“ ЕООД ателиета № 1, А1, А3, А5, Б1 и Б2, находящи се в жилищната сграда, *преди продажбата им*, са със статут на ателиета. Те не отговарят на изискванията за жилище, поради което не могат да служат за задоволяване на жилищни нужди. За всеки един от обектите вещото лице инж. А. А. е посочила, защо не отговаря на определението за „жилище“ и на понятието за жилищни нужди *към момента на продажбата им от* „Сити Дженерал-1“ ЕООД: ателие № 1 няма складови помещения и отворени пространства - чл.108 ал.2, т.1, буква „г“ и т.4 от Наредба № 7/2003 г. и не разполага с гараж или паркомясто на територията на сградата; ателиета А1, А3 и Б2 нямат жилищни помещения, кухня и отворени пространства (балкони и тераси), поради което не могат да служат за задоволяване на жилищни нужди.

По изложените съображения съдът приема, че спорните обекти в сградата в район "Т.",[жк], [жилищен адрес] попадат в обхвата на ревизията като нежилищни имоти.

Въз основа на приетата допълнителна СТЕ от 07.12.2021 г. е дължим противен извод относно другия спорен имот в [населено място], [улица], район „О.“ на СО - партерен етаж от къща, състоящ се от три стаи, кухня, антре и клозет, застроен на около 80,00 кв.м., заедно с прилежащите към него зимнични помещения откъм улицата и едно зимнично помещение към запад, заедно със съотв. ид.части от сградата и заедно с 48,5% ид.части от дворното място, съставляващо имот пл.№5 с площ от 525кв.м., за който имот заедно с им. пл.№4 в идеална съсобственост е УПИ IV-4,5, от кв. 519, м. „ ГПЦ-зона Г-14“ с площ на У ПИ IV-4,5 от 1050 кв.м., придобит от „Сити Дженерал-1“ ЕООД с нот. акт вписан в СВ с вх. рег.№ 35851, акт № 49, том LXL, дело 23772/01.06.2007 г.

Според вещото лице инж. А. А. партерният етаж от двуетажната жилищна сграда на

[улица], от момента на построяването му до настоящия момент, е със статут на жилище, което служи за задоволяване на жилищни нужди. С оглед определения със ЗВР обхват на ревизията този жилищен имот не попада в този обхват, поради което установените за него задължения за ДНИ и ТБО следва да се *изключат* от изчисленията на спорните задължения.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от Закона за местни данъци и такси (ЗМДТ, в сила от 01.01.1998 г., изм. ДВ. бр.95 от 01.12.2009 г.), размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. За периода 01.01.2008 г. – 31.12.2010 г., данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а считано от 01.01.2011 г. - по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ - когато са за нежилищни нужди.

Съгласно чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база *отчетната стойност* на имотите като разпределението на размера на промила е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

За ревизираните периоди изложеното определя сравнение между данъчната оценка и отчетната стойност на нежилищните имоти при установяване размер на ДНИ, респ. определяне на коректна отчетна стойност при установяване размер на ТБО.

Относно имотите в [населено място],[жк], ул. Ш. Ш.“ №3, [жилищен адрес] представляващи ателиета № 1, А1, А3, А5, Б1 и Б2, е открита партидата № **7224F151658**. Съдът кредитира изчисленията на допълнителна ССЕ от 02.12.2022 г., които са самостоятелни и независими от тези на предходното вещо лице И. И.. Направеното от вещото лице Я. на стр.8 от експертизата сравнение между отчетната и данъчната оценка на имотите установява, че по-висока е данъчната им оценка, следователно размерът на задълженията за ДНИ следва да се определи по данъчна оценка на тези имоти. Според ССЕ от 02.12.2022 г. общият размер на дължимия ДНИ за ревизирания период, изчислен върху данъчната оценка на имоти с партиден № 7224F151658 е в размер на 1369,80 лв., в т.ч.: главница в размер на 1070,17 лв. и лихва в размер на 299,63 лв., изчислена към 18.06.2018 г. /дата на РА/. Съгласно ССЕ от 02.12.2022 г. общият размер на дължимата ТБО за ревизирания период, изчислена върху отчетната стойност на имот с партиден № 7224F151658 е в размер на 5339,02 лв., в т.ч.: главница в размер на 4171,97 лв. и лихва в размер на 1167,05 лв., изчислена към 18.06.2018 г. /дата на РА/.

Относно нежилищен имот – земя, находящ се: [населено място], р-н „Л.“, [улица], УПИ Х.-482, кв.229, е открита партидата № 7211F101069. Според предоставени от дружеството данни за имотите, а именно „Оборотна ведомост за аналитична сметка по интервали“ имотът е заведен счетоводно в сметка 201 „Земни (терени)“, позиция 0017 с отчетната им стойност в размер на 61 284,50 лв. Съгласно приложените по делото документи данъчната оценка на земята от горепосочения имот е в размер на 26 739,30 лв. Сравнението сочи, че размерът на задълженията за ДНИ и ТБО за тези имоти следва да се определи съобразно отчетната им стойност. Съгласно ССЕ от 02.12.2022 г. общият размер на дължимия ДНИ за ревизирания период, изчислен върху отчетната стойност на имот с партиден № 7211F101069 е в размер на

210,62 лв., в т.ч.: главница в размер на 172,36 лв. и лихва в размер на 38,26 лв., изчислена към 18.06.2018 г. /дата на РА/. Общият размер на дължимата ТБО за ревизирания период, изчислена върху отчетната стойност на имот с партиден № 7211F101069, е в размер на 1123,36 лв., в т.ч.: главница в размер на 919,27 лв. и лихва в размер на 204,09 лв., изчислена към 18.06.2018 г. /дата на РА/.

Относно нежилищен имот – сграда /офиси - 1 брой, магазин и две паркоместа/, находящ се: [населено място], р-н „Т.“, [улица], е открита партидата № М603_090623_10/7224Н169769. Съгласно ССЕ от 02.12.2022 г. общият размер на дължимия ДНИ за ревизирания период, изчислен върху данъчната оценка на имот с партиден № М603_090623_10 е в размер на 4542.19 лв., в т.ч.: главница в размер на 3736.22 лв. и лихва в размер на 805,97 лв., като частично сумата в размер на 3654,00 лв. е внесена и погасена на 05.05.2016 г. Остават за довносяне общо задължения за ДНИ в размер на 888,18 лв., в т.ч.: главница в размер на 740,48 лв. и лихва в размер на 147,70 лв. общият размер на дължимата ТБО за ревизирания период, изчислена върху отчетната стойност на имот с партиден № М603_090623_10 е в размер на 3746,35 лв., в т.ч.: главница в размер на 3099,01 лв. и лихва в размер на 647,34 лв. Установено е по РА, че на 07.04.2016 г. е внесена сума за ТБО общо в размер на 5665,50 лв., от които 4699,31 лв. главница и 966,19 лв. лихви /начислени към 07.04.2016 г./. Вещото лице Я. е констатирала надвнесена сума общо в размер на 1919,15 лв., в т.ч.: надвнесена главница ТБО в размер на 1600,30 лв. и надвнесени лихви в размер на 318,85 лв. Последните са изчислени след приспадане на дължимите суми за 2016 г.

Относно нежилищен имот – сграда /офиси - 1 брой/, находящ се: [населено място], р-н „Т.“, [улица], е открита партидата № М518_110721_10/7224Н91403/. Съгласно ССЕ от 02.12.2022 г. общият размер на дължимия ДНИ за ревизирания период, изчислен върху данъчната оценка на имот с партиден № М518_110721_10 е в размер на 2024.08 лв., в т.ч.: главница в размер на 1717,08 лв. и лихва в размер на 307,00 лв., като цялата сума е внесена и погасена на 09.05.2016 г. Общият размер на дължимата ТБО за ревизирания период, изчислена върху отчетната стойност на имот след корекция с партиден № М518_110721_10 е в размер на 2409,60 лв., в т.ч.: главница в размер на 1835,40 лв. и лихва в размер на 574,20 лв., изчислена към 18.06.2018 г. /дата на РА/. След приспадане на внесените от дружеството суми по определените задължения, остава за довносяне сума общо в размер на 1537,27 лв., в т.ч.: главница в размер на 978,50 лв. и лихва в размер на 558,77 лв.

Общият размер на изчислените от ССЕ от 02.12.2022 г. задължения за **ДНИ – главници** (вкл. за жилищния имот на [улица], за да може да се сравни с главницата по съдебното решение по адм.д.№ 1774/2019 г. на АССГ) е 9207.17 лв. С неотменената част от предходното решение на АССГ е установен ДНИ за главницата в размер на 9 929.66 лв. Сравнението показва, че за разликата над 9 929.66 лв. РА правилно е отменен, който резултат се потвърждава и при настоящето разглеждане на спора, тъй като в тази сума се включва главницата и за спорните имоти. След като е правилна отмяната на РА за главницата на ДНИ, следва да се потвърди неговата отмяна и в частта за лихвите към ДНИ, изчислени към датата на *ревизионния доклад*.

Общият размер на изчислените от ССЕ от 02.12.2022 г. задължения за **ТБО – главници** (вкл. за жилищния имот на [улица], за да може да се сравни с главницата по съдебното решение по адм.д.№ 1774/2019 г. на АССГ) е 19 449.55 лв. С неотменената част от предходното решение на АССГ е установен размер на ТБО за главницата от 43 769.78 лв. Сравнението показва, че за разликата над тази сума от 43

769.78 лв. РА правилно е отменен, който резултат се потвърждава и при настоящето разглеждане на спора, тъй като в тази сума се включва главницата и за спорните имоти. След като е правилна отмяната на РА за главницата на ДНИ, следва да се потвърди неговата отмяна и в частта за лихвите към ДНИ, изчислени към датата на *ревизионния доклад*.

Основание за извода на настоящия състав, че отмяната на РА при предходното разглеждане на делото за разликата над установени задължения в общ размер от 71 915.88 лева, както следва: ДНИ за главницата над 9 929.66 лева и дължимата лихва над 2 683.06. лева и ТБО за главницата над 43 769.78 лева и дължимата лихва над 15 533.38 лева, дава сравнението между ССЕ от 14.02.2020 г. при предходното разглеждане на делото (л.779) и допълнителна ССЕ при настоящето разглеждане (л.21-22). При предходното разглеждане на делото съдът се е съобразил изцяло с изчисленията на ССЕ на л.779. При настоящето разглеждане (л.21-22) вещото лице И. И. е направил изцяло нови изчисления, като е изчислил лихвата към 18.06.2018 г., вместо към 30.04.2018 г. Сравнението между крайните изводи на двете експертизи на в.л. И. показва, че размерите на новите изчисления не са по-високи от тези, за които РА е потвърден и не е оспорен от „СИТИ ДЖЕНЕРАЛ -1“ ЕООД. *Още повече, че в изчисленията и на двете вещи лица И. И. и Ю. Я. се включва жилищния имот в [населено място], [улица], който следва да бъде изключен от ревизионното производство, възложено единствено за жилищни имоти.*

По изложените съображения съдът приема, че и при повторното разглеждане на спора не се установяват задължения за ДНИ и ТБО, както и лихви за забава, изчислени към *датата на РД*, за които РА е потвърден и не е оспорен от „СИТИ ДЖЕНЕРАЛ-1“ ЕООД при предходното разглеждане на спора от АССГ.

Разлика се установява единствено по отношение на жилищния имот в [населено място], [улица], район „О.“ на СО - партерен етаж от къща, състоящ се от три стаи, кухня, антре и клозет, застроен на около 80,00 кв.м., заедно с прилежащите към него зимнични помещения откъм улицата и едно зимнично помещение към запад, заедно със съотв. ид.части от сградата и заедно с 48,5% ид.части от дворното място, съставляващо имот пл.№5 с площ от 525 кв.м. Доколкото със ЗВР №СФР17-РД01-14 от 13.02.2017 г. ревизия е възложено само за нежилищни имоти на „СИТИ ДЖЕНЕРАЛ-1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], то е дължима отмяна на РА по отношение на неправилно включения в обхвата на ревизията жилищен имот.

Съобразно задължителните указания в Решение № 279 от 11.01.2021 г. по адм.д.№ 7214/2020 г. на ВАС делото е върнато за ново разглеждане и в частта на лихвите за забава, неправилно изчислени при предходното разглеждане към датата на РД на 30.04.2018 г. Видно от таблиците в обстоятелствената част на оспорения РА № СФР18-РД77-55 от 18.06.2018г. лихвите за забава са изчислени към 30.04.2018 г., докато в установителната му част е посочено, че те са изчислени към 18.06.2018 г. Съдържащите се в класьор № 6 лихвени листа касаят изчисления на лихвата за забава към 18.06.2018 г., поради което съдът приема, че изчисленията на лихви за забава в РА са направени към 18.06.2018 г. Изчисления на лихви за забава в периода от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г. са дадени от ССЕ от 02.12.2022 г. (стр.14 и л.134 от делото). Съдът не кредитира изчисленията на стр.15 от ССЕ (л.135), тъй като те касаят всички имоти, предмет на ревизията, а не само спорните четири пункта, за които делото е върнато за ново разглеждане. Правилен е първи вариант от изчисленията на стр.14 от ССЕ от 02.12.2022 г., като от тях се изключи имотът в [населено място],

[улица].

За релевантния период от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г. се дължат лихви за забава върху ДНИ в размер на 485.59 лв. и лихви за забава върху ТБО в размер на 1929.91 лв. Тези суми следва да се добавят към установените размери на лихвата за забава при първоначалното разглеждане на спора от АССГ, както следва: 485.59 лв. към 2 683.06 лева и 1929.91 лв. към 15 533.38 лв., което предполага отхвърляне на оспорването на РА в частта на лихвите за забава за разликата над: 3168.65 лв. върху ДНИ, вместо първоначално определената разлика над 2 683.06 лева и за разликата над 17 463.29 лв. върху ТБО, вместо за разликата над 15 533.38 лв. Двете лихви за забава са изчислени към 18.06.2018 г.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК, вр. чл.226, ал.3 АПК, разноски се дължат и на двете страни по спора. При обжалваем интерес от 182 963.68 лв., оспорването е уважено при първоначалното разглеждане пред АССГ за разликата над 71 915.88 лв., т.е. за 111 047.80 лв. От тази сума следва да се извадят установените в настоящето производство лихви за забава за периода от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г., или в общ размер на 2415.50 лв. Така оспорването се явява уважено за сумата от 108 632.30 лв.

Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. Към датата на договаряне на адвокатското възнаграждение минималното такова по чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на 4360 лв. Договореното адвокатско възнаграждение от 5280 лв. не се различава значително от минималния размер и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора, развил се в рамките на три съдебни инстанции. Още повече, че към датата на приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция договореното адвокатско възнаграждение в много по-ниско от минимума по чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Дължимата сума на разноски за жалбоподателя за *една съдебна инстанция* при сторени разноски в общ размер от 7880 лв. и уважен интерес от 108 632.30 лв. при обжалваем от 182 963.68 лв. е в размер на 4678.65 лв., а за три инстанции – **14 035.95 лв.**

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от оспорването при първоначалното разглеждане от 71 915.88 лева, към която следва да се добави сумата на отхвърлената част на оспорването при настоящето разглеждане в общ размер на 2415.50 лв. за лихвите в периода от 30.04.2018 г. до 18.06.2018 г., или общо в размер на 74 331.38 лв. С оглед законодателната промяна на чл.7 и чл.8 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът приема, че справедлив размер на юрисконсултско възнаграждение за първото разглеждане на спора пред АССГ, приключило на 16.12.2019 г. и пред касационната инстанция, приключило на 11.01.2021 г. е този по чл.8, ал.2, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ред. Д.в. бр.68/2020 г./, или юрисконсултско възнаграждение в размер на 2760 лв. за една съдебна инстанция. Съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото юрисконсултско възнаграждение за настоящето повторно разглеждане на спора е 6 596,51 лв. Общо дължимото юрисконсултско възнаграждение за три инстанции е 12 116.51 лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на “Сити Дженерал-1” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.12, представлявано от управителя Я. Д. К. срещу Ревизионен акт № СФР18-РД77-55 от 18.06.2018г., изменен с Решение № СОА18-РД28-40/ 07.12.2018 г. на Кмета на Столична община, в частта за разликата над установени задължения в общ размер от 74 331.38 лева, както следва: данък недвижими имоти (ДНИ) за главницата над 9 929.66 лева и дължимата лихва над 3168.65 лв. лева и такса битови отпадъци (ТБО) за главницата над 43 769.78 лева и дължимата лихва над 17 463.29 лв., до общия установен размер на задълженията, а именно 182 963, 68 лв., както и изцяло относно жилищен имот – земя и сграда, находящ се: [населено място], р-н „О.”, [улица], местност ГГЦ, Зона Г-14, кв.519, УПИ № IV - 4,5, с открита партидата № М318_070720_04/7216Н30387.

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на “Сити Дженерал-1” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.12, на основание чл.161, ал.1 ДОПК, вр. чл.226, ал.3 АПК, сторените в производството разноски общо в размер на 14 035.95 лв.

ОСЪЖДА “Сити Дженерал-1” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.12, да заплати на Столична община на основание чл.161, ал.1 ДОПК, вр. чл.226, ал.3 АПК, юрисконсултско възнаграждение общо в размер на 12 116.51 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: